

■ Obyčejná Šumava

Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. To činite na mou památku.“ (Lk 22,19)

Je v lidské povaze, že člověk potřebuje prožívat něco mimořádného. Ne stále, to by se punc mimořádnosti ztratil, ale alespoň občas. Všemi smysly zažít, uvidět, dotknout se, uslyšet, ochutnat a pocítit, že život je skvělý. I proto jedni jezdí třeba až na kraj světa, zatímco jiní navštíví jen obyčejnou Šumavu. Ale tam i onde je možné zakusit překvapivou jedinečnost života a přítomnost Boží.

V životě víry je to úplně stejné. Nuda ubíjí, všednost omrzí a fádni předvídatelnost neinspiruje, pokud rovnou v člověku nezničí touhu věřit. I proto slavíme eucharistii, vděčné děkování Bohu za Pána Ježíše Krista, což činíme mimo jiné jedením chleba a pitím vína.

Proto by bohoslužby měly být alespoň občas slavnostní. Evidentně má ale každý křesťan trochu jiné očekávání a odlišnou představu o síle prožitku. Vyprávěl mi bratr, jehož kořeny jsou hluboce zakořeněny v katolické zbožnosti, jaké překvapení ho čekalo v naší církvi. Večeři Páně nazýváme „svatou“, ale přitom u toho jíme obyčejnou Šumavu! Oproti speciálně upečeným nekvašeným hostiím z pšeničné mouky a vody obyčejná Šumava nebyla s to uvést ho do „tajemství víry“. Jestli se mu nakonec podařilo prožít setkání s Kristem v chlebu, v němž kromě pšeničné mouky a vody nechybí žitný kvas, sůl ani kmín, nevím. Ale zdá se, že jesenický

produkt z Bílé Vody mu pomáhá prožít přítomného Krista mnohem lépe než chléb, který začal péct František Serafín Odkolek v Praze na Kampě v roce 1850.

To jiný bratr z naší církve zažil velmi milé překvapení v okamžiku, když poprvé vzal do ruky kalich s vínem. Nejenže okusil jedinečnost eucharistického obecenství a ochutnal, jak je skvělé, že Bůh je v něm a on v Bohu, ale ještě mu to víno dokonce chutnalo! Což mělo veselou předehru, neboť když jsem mu pár let před tím vyprávěl, jaké víno k večeři Páně užíváme, jeho komentář byl zdrcující: „Z takového vína se mi dělá na zvracení.“ Promluvil z něho gurmán, kterého polosladký Svatý Urban nemohl nadchnout. A přece z nějakého důvodu mu nyní přišel v okamžiku přijímání na chuť. Jako my přicházíme na chuť doušku vynikajícího Bordeaux nebo skvělých moravských vín. Ať to je, či není mešní nebo košer víno, skrze Kristovu krev opakovaně vstupujeme do nové smlouvy s Bohem. Kristus totiž není omezen na recepturu chleba či kvalitu vína, ale toliko našimi představami, očekáváním a především stavem našeho srdce.

Podobné to je i při kázání nebo bohoslužebném zpěvu. Evangelický farář, učitel exegeze a liturgie Jiří Doležal říkával, že největším nepřítelem bohoslužeb je nuda. Vůbec přitom nejde o délku, ale pokud je kázání otravné, nezáživné a neinspirativní, pak i to nejkratší je nesnesitelně dlouhé a naopak. Je ale pravda a zkušenost to potvrzuje, že některým lidem bohatě stačí potřebná dávka „svatých slov“, jen jakási atmosféra posvátna, a jsou spokojeni. Zatímco jiní potřebují, aby kázání mělo hlavu i patu a formu, která jim pomůže soustředit mysl. Někteří očekávají, že se ponoří hluboko do tajemství pravdy evangelia, zatímco další chtějí mnohem více slyšet přesné biblické návody na život, jak mají podle Písma svatého vychovávat děti, uspořádat si priority, co s penězi nebo jak jednat s nepříjemným sousedem.

U křesťanských písní je to opět stejné. Žánr, kvalita textů a profesně zvládnutá melodie i harmonie včetně doprovodu velmi pomáhají, ale důležitější roli hraje vnitřní naladění a očekávání toho kterého křesťana. I ten nejlepší chvalozpěv od světového autora může na účastníky bohoslužeb zapůsobit jako Cimrmanova frustrální kompozice, nejprve probudí očekávání, aby pak následoval pocit zklamání. Může to být z důvodu zoufale pomalého doprovodu kancionálového chorálu, nebo lacině podbíživého worshipu. Přičemž i zde platí pravý opak, to když je člověk dobře povzbuzen k radostnému chvalozpěvu přiměřenou muzikou.

A tak, ať už se podává nekvašený chléb či obyčejná Šumava, drahé Bordeaux nebo laciný Urban, ať nasloucháme vynikajícímu nebo nudnému kázání a jsme nuceni zpívat více či méně dokonalé písně, můžeme se setkat s Ježíšem. Protože Ježíš se chce setkat s námi! On doopravdy není závislý na těstu, kvalitě vína, našem kázání ani žánru hudby, ale jen a jedině na nás, zda jsme připraveni se mu otevřít, nebo se před ním uzavíráme. Přičemž je ale určitě dobré, abychom tu a tam prožili s Kristem i něco zcela překvapivě nového a osvěžujícího, co vybočí z naší pravidelné všednosti. A jestli se tak stane letos o prázdninách v Americe či na Moravě nebo v lesích obyčejné Šumavy, to nebude podstatné.

Bronislav Matulík

Dramatických a krásných pětatřicet let

Svědectví Matyáše Šímy

Narodil jsem se v Československu za komunismu. Tři dny po mých druhých narozeninách vybuchnul Černobyl. Když mi bylo pět, zvonil můj táta klíči na Letné. Rozdělení republiky mě zastihlo v osmi letech. Ve třinácti jsem fandil hokejistům v Naganu. Když letadla nabourala do Světového obchodního centra, bylo mi sedmnáct. Finanční krize přišla kolem mého pětadvacátého roku. V době migrační krize mi bylo dvaatřicet.

Pětatřicet let. Ve světě se stala řada dramatických událostí. V mém životě mi to také občas přišlo dramatické, ale když se teď ohlédnu zpátky, bylo mých dosavadních pětatřicet let z Boží milosti i přes všechny nedokonalosti převážně šťastných.

Prožil jsem krásné dětství v nezapomenutelně bezstarostných devadesátých letech. Vzpomínám na dny strávené u babičky na chalupě, na lyžování v Albrechticích, na tábory a další akce dorostu, na florbal, který jsme hráli se spolužáky, na lego, na videohry. Jsem dítě sboru, kromě dorostu jsem chodil do besídky, na náboženství. Ve sboru i v rodině jsem se mohl dozvídat o příběhu světa, jak nám ho představuje Bible. Příběhu, který ještě neskončil, ale již má šťastný konec. Do tohoto příběhu jsem i já svým narozením začal psát svou kapitolu. Postupně jsem během dorostových a raných mládežnických let došel k tomu, že potřebuji odpuštění a že chci mít vztah se svým Stvořitelem. Své rozhodnutí jsem v osmnácti stvrdil křtem.

Nultá léta 21. století jsem prožíval na gymnáziu a vysoké škole. Začal jsem se podílet na vedení mládeže a posléze řadu let mládež vedl. S dalšími mládežemi jsme organizovali společné letní dovolené s názvem Relax. Na jednom z Relaxů jsem potkal svou manželku Janku. Po třech letech chození jsme se vzali a Pán Bůh nám po několika dalších letech daroval dvě dcery, Noemi (3) a Sáru (1).

Poslední dekádu se profesně pohybuji v laboratoři a práce mě baví. Nově jsem teď začal sloužit ve staršovstvu.

Pán Bůh mi dal spoustu dobrých věcí, za které jsem moc vděčný. Snažím se v životě učit mít radost z maličkostí, z kterých se často ty velké věci skládají. Spousta věcí není samozřejmě dokonalých, bojuji s pokušením, se svou leností, pochybnostmi, psychickými problémy. Převažuje ale vděčnost za to dobré, co jsem mohl prožít a prožívám, jak mě Pán Bůh vším provedl a provází. Vděčnost za manželku, za děti, za širší rodinu, za přátele, za sbor, za zaměstnání, za koníčky.

Matyáš Šíma

Pastýřský list předsedy Rady CB

David Novák píše sborům před letními prázdninami

Milé sestry, milí bratři,

srdečně vás zdravím na konci dalšího školního roku. Jakkoli existuje rok církevní, kalendářní, na sborech je důležitý i rok školní. Mnozí uvítají, že na dva měsíce

se zvolní pravidelné aktivity našich sborů a že budeme mít čas nabrat sil do dalšího školního roku. Chtěl bych v tomto dopise poděkovat všem, kteří se v tomto školním roce podíleli na práci Božího království, a to jak na sborech, tak i mimo „půdorys církve“. Jsem si moc dobře vědom, že se nejedná o nic samozřejmého, že mnozí nasazují do služby Pánu mnoho energie v podobě času, peněz, emocí atd. Díky, že se necháváte Pánem církve používat, a vězte, že vaše práce není marná! Někdy ovoce vidíme hned, někdy nikoli, ale nakonec Pán si váží nikoli úspěchů, ale věrnosti.

Chtěl bych ale zmínit ještě jednu věc. Prázdniny jsou časem odpočinku. V našich kruzích a asi i době, kdy se klade obrovský důraz na výkon, slovo odpočinek zní skoro jako lenost. Jenže odpočinul i Bůh...

Několikrát jsem slyšel obhajovat příkaz k svěcení sedmého dne a rady k odpočínutí zhruba takto: Člověk má odpočívat proto, aby podával ještě lepší výkon. Zmínka o odpočinku je v Bibli proto, abychom byli ještě výkonnější, protože unavený člověk toho tolik nestihne.

Jenže když Bůh tvořil vesmír a pak odpočinul, jistě to nebylo proto, že se unavil. Nechci se pouštět do spekulací, zda se Bůh může unavit, nicméně si myslím, že důvod toho, že Hospodin odpočinul, nebyla únava ani touha podávat ještě lepší výkon. Co tedy byl smysl Hospodinova odpočínutí?

Na konci první zprávy o stvoření je 4× záznam, že Hospodin „dokončil“ nebo „přestal konat“. Toto připomíná poslední slova Pána Ježíše Krista na kříži, kde Ježíš říká, je dokonáno. Jinými slovy – co jsem měl dokonat, dokonat jsem. Stvoření před prvním hříchem bylo dokonalé, přesto jistě vždy bylo možné něco přidat. Vesmír mohl být trochu větší nebo mohlo existovat více zvířat. Ježíš mohl uzdravit více lidí. Jenže v určité chvíli Hospodin řekne, dokončil jsem. V určité chvíli Kristus řekne, je dokonáno. Na rozdíl od Boha Otce a Syna nejsme schopni dílo dovést do dokonalosti, nicméně slova „dokončil jsem“ ukazují v kontextu odpočínutí na důležitý princip. Konkrétně na schopnost dokázat někdy to či ono prohlásit za dokončené a poté se zastavit a odpočinout. Myslím, že toto je úžasná zpráva pro perfekcionisty, workoholiky nebo lidi s mesiášským komplexem. Ona zpráva zní, že vždy jde to či ono udělat lépe, více, dokonaleji. Ano lze, ale existuje i hranice, kdy je třeba se zastavit!

V kontextu dovolené (ale i sedmého dne) to znamená říci si dost, poodstoupím od své práce. Znamená to dokázat čas od času přehlédnout svůj život, to, co zde tvoříme, a důvěřovat, že když chvíli nebudeme pracovat, svět se nezhroutí. Volné dny jsou výzvou, abychom nahlédli na to, co jsme dokončili nebo na čem pracujeme, i výzvou k vděčnosti za to, co jsme brali z Božích rukou.

Jedna z oblastí, ze které jako lidé odvozujeme svoji hodnotu, je práce a s ní související úspěch a výkon. Jenže naše hodnota by měla vycházet z jiných kořenů, než je práce a to, co jsem skrze práci dokázal. Pochopitelně toto je důležité, ale nemá to být nejdůležitější. Moje hodnota by měla mít zdroj v Bohu, nikoli v tom, že jsem lepší než druzí, že jsem toho dokázal víc...

Jedno ze zdůvodnění sedmého dne v Desateru pochází nikoli z Genesis, ale z Egypta. Hospodin připomíná, že v Egyptě jste byli otroci. Byli jste otroci nejen faraona, ale byli jste otroci i práce. Museli jste dřít stále, neměli jste žádný odpočinek. Když nad tím přemýšlím, pak se někdy náš život moc neliší od života otroků, kdy místo faraona nastupuje zaměstnavatel, někdy pocit zodpovědnosti a někdy prostě neschopnost odpočívat. Najednou ale čteme Desatero a skvělou zvěst: Je možné se zastavit, je potřeba odpočinout. Kdo se nedokáže zastavit, připomíná otroka.

Přál bych nám, abychom si našli čas spočinout, nabrat sil a na konci dovolených nebýt výkonnější, ale vděčnější a oddanější svému Pánu.

V Kristu váš David Novák

MARS
'19
TERAFORMACE

TÁBOR PRO DĚTI OD 10 DO 15 LET
30. 6. - 12. 7. 2019
KOZLOV U LEDČE NAD SÁZAVOU

VÍCE INFORMACÍ NA
NEMECEK.PEKI@GMAIL.COM

Byli jsme na Letné

Několik svědectví a dojmů o tom, co nás zaujalo

Jenom pár útržků. Uprostřed davu jsem se cítil jako maličká kapka v moři. Ale těch kapek tam bylo opravdu hodně, takže jsem zakusil moc bezmocných. Bývám ovšem citlivý na „práci s davem“, Bangovi jsem ale jeho kravál rozhodně neměl za zlé, za to s Babčákovou jsem se při její esoterické seanci nemohl ztotožnit. Jako jsem byl nešťastný i z jakýchsi podivných křesťanů, kteří mimo program na okraji celého meetingu skandovali před začátkem i po konci evangelizační hesla. Nenapadlo mě jiné slovo než zneužití a možná i braní Božího jména nadarmo. Byl jsem však hrdý na Mikuláše Mináře a nejvíce mě potěšil Svěrák s Uhlířem.

Bronislav Matulík

Krásná atmosféra, plná radosti, odhodlání, ohleduplnosti a porozumění. Stáli jsme na kraji prvního sektoru, trochu bokem, obklopeni stojícími lidmi, kde byla možnost sednout si na trávník, alespoň ze začátku. Všimla jsem si, vedle nás stojí tříčlenná rodina – maminka, tatínek a syn (cca 12–13 letý), který nebyl úplně mentálně zdravý. Měli s sebou i skládací židličku, na které chlapec občas seděl. Velmi mě oslovilo, jak ho maminka či tatínek podpírali, když už chlapec dlouho stál a stínili ho vlastními těly, když sluníčko svítilo a mráček nebyl na obzoru. Pro všechny tři to nebylo úplně snadné, ale společně prožívali něco velkého spolu s námi. Určitě mohli zůstat doma v klidu u TV obrazovky či počítače, ale i přes nepohodlí přišli spolu se synem vyjádřit svůj názor. A to se počítá. Velmi mě to oslovilo. Děkuji jim takto na dálku...

Nad'a a Petr Štěpánovi

Měla jsem za to, že je třeba jít, protože není možné, bez ohledu na výsledek, neprojevit jistou nelibost nad tím, kam jsme to dopracovali. A nejsilnější zážitek? Asi vzájemná ohleduplnost a slušnost lidí, kteří tam přišli. Všimla jsem si už i na minulých demonstracích, že všechno probíhá v klidu, nezůstávají nikde odpadky, lidi nejsou agresivní, pokojně se setkávají i rozcházejí, nekradou se mobily (včera se dokonce nějaký našel), ztracené děti i zvířata se dostávají zpět ke svým rodičům a majitelům... A co se týče programu – nezklamali pánové Svěrák s Uhlířem, Není nutno a Pod dubem, za dubem s nimi zpívala celá Letná. Dnes pan premiér vzkázal, že neodstoupí, protože se máme v dějinách nejlíp. Hm, tak určitě...

Jana Matulíková

Pro mne bylo kromě radostné a přátelské atmosféry silným zážitkem vystoupení katolického jáhna Roberta Elvy Frouze na začátku a konci demonstrace, kdy vyzval všech cca 300 tisíc lidí ke společné tiché modlitbě.

Použil pro ni označení: Chvilka laskavé pozornosti (minuta na začátku) a stop-time (pár vteřin na konci). Myslím, že ji tak přiblížil i „nevěřícím“, aniž by vyprázdnil její obsah. Podle laskavých a zářících očí většiny účastníků, se kterými jsem se tam setkal, bych ale řekl, že věřící byli skoro všichni.

Jan Voves

Nádherná stará dáma, určitě přes osmdesát, spíš k devadesátce, pečlivě upravená... chvilku se mnou čekala na zastávce, než se pro ni zastaví syn. Pak tam spolu ještě chvíli čekali a mluvili. Oči jí svítily a nemohla se dočkat, že se toho taky zúčastní. S hůlkou, se sedátkem, ale musela u toho být.

Olga Kutílková Sovová

Občas nikdo nerozumí, proč chodíme demonstrovat a proč jsme byli celá rodina na Letné. Myslím, že to byl pan Zdeněk Svěrák, kdo na to odpověděl na této demonstraci. Řeknu to svými slovy: „Jsme tu všichni kvůli sobě! Setkali jsme se, my lidé, kteří chceme tímto vyjádřit, že bychom rádi, aby v politice byli lidé poctiví, čestní a slušní.“ Potěší vás to, že patříte do skupiny 300 000 lidí, kteří to přišli vyjádřit veřejně. A opravdu to tam takto cítíte. Moji přátelé po jedné z takovýchto demonstrací šli na setkání zastupitelstva našeho města. Chtěli vyjádřit, že i na úrovni komunální jim jde o poctivost a slušnost. Nechceme u moci lidi, kteří si dělají ze státu dojnou krávu. Bohužel tím, že pan premiér se drží „koryta“ a své pozice, seč může, i když je podezřelý z tolika zločinů, vyvolává ještě větší podezření. Mezitím, co obsazuje státní aparát svými lidmi, získává dotace a bohatne, nesnaží se něco utajit? Přiznávám, že je těžké se v tom vyznat. A tak chápů, že někdo přišel a jiný zůstal doma. Dojem, že v našem národě jsou stovky tisíc občanů, kteří chtějí poctivé, slušné a čestné politiky, ve mně Letná vyvolala. Určitě jsou také i v táboře pana premiéra a příznivců pana prezidenta. S těmi nás pojí naše touha i modlitba, aby naše společnost byla opět slušná, lidé k sobě ohleduplní a aby se přestalo krást a podvádět ve všech úrovních naší společnosti.

Radek Novotný

Pomoc lidem

Křesťanské terapeutické centrum

Křesťanské terapeutické centrum, které vzniklo před nedávnem při Sboru Církve bratrské v Praze 1, si klade za cíl nabídnout lidem další možnost, jak si poradit se svým trápením. Snaží se s pokorou přijímat lidi s jejich starostmi jako Boží stvoření a nenechávat při terapii Boha za dveřmi, ale s plnou důvěrou v Něho poskytovat lidem profesionální psychologickou pomoc. Ať už se jedná o potíže v manželství, rodině, s dětmi, o ztrátu někoho blízkého, složitá životní období, těžká životní rozhodování, pocity smutku, beznaděje, nesmyslnosti života, strachy a obavy, které znemožňují člověku prožívat plnohodnotný život podle jeho představ, potíže ve vztazích a v komunikaci – v rodině, na pracovišti, s přáteli, potíže, které se objevily v důsledku nějakého traumatického zážitku, psychosomatické problémy (např. astma, vysoký krevní tlak, obezita, anorexie, kožní onemocnění...), potíže v sexuálním životě a mnohé další.

Nejde o nahrazování pastorační práce, ani o sejmutí odpovědnosti z nejbližších lidí ve vašem okolí, jde hlavně o to, nabídnout další alternativu, když předchozí varianty nejsou dostupné, selhaly nebo jsou spíše součástí problému, než aby mohly pomoci s řešením.

Tým Křesťanského terapeutického centra je složený z odborníků z různých křesťanských církví, konkrétně jsou to: Dagmar Güttnerová, Martin Mizur, Petra Mizurová, Petra Veselá, Ráchel Bícová, Soňa Třísková a Tímea Vidová. Pracujeme různými terapeutickými metodami, což pomáhá obsáhnout široké spektrum témat, se kterými se na nás lidé mohou obrátit. Připravujeme také skupinová setkávání a supervizní práci.

V neposlední řadě chce Křesťanské terapeutické centrum také rozvíjet přednáškovou činnost a snažit se tím některým problémům předcházet. Semináře na různá témata jako například Emoční inteligence, Vztahy, Psychologie a pastorece, Rodinný život, Sociální otázky, Otázky práce je možné uskutečnit kdekoliv v České republice.

Jsme připraveni být i vašimi průvodci, pomocníky, poradci. Můžete se na nás obracet emailem na adrese info@ktcentrum.cz nebo na telefonním čísle 724328049. Sídlíme na Praze 1 v prostorách Církve bratrské v Soukenické 15. Nechodte ale prosím bez ohlášení. Na každou konzultaci je potřeba se předem objednat. Více informací včetně dalších kontaktů naleznete na www.ktcentrum.cz.

Petra Veselá

**KŘESŤANSKÉ
TERAPEUTICKÉ
CENTRUM**

Sborová dovolená

Od soboty 27. července do soboty 3. srpna 2019

Prázdniny jsou za dveřmi a také sborová dovolená se blíží. V následujících řádcích se vám budu snažit napsat všechny možné informace, které se vám mohou hodit před cestou do Kletečné. Kdo byl v roce 2017 a 2018, nebude to pro něj nic nového a tyto řádky opakují informace z předešlých let.

Důležité je, abyste do konce června měli doplacenou sborovou dovolenou. Tedy doplatit zbývající část, pokud jste již hned neplatili celou částku. Kdybyste udělali chybu, dle seznamu zjistíme a dáme vám vědět, co je potřeba doplatit. A stejně tak zaplatit i za pejsky. Nejlépe jako samostatnou platbu, aby to bylo jasné.

Další důležitou informací je to, kdy máte přijet. Oproti minulým dovoleným se tentokrát najíždí až na večeri, a to z důvodu odjezdu dětského tábora a dostatku času na přípravu pokojů pro nás. Tedy ideální čas je po 16.00 hodině. Od 18.00 hodin se bude také podávat večeře. Možná se někdo bude moci ubytovat už před večerí, počítejme ale až po večeri. Také proto je i odjezd posunutý až na čas po obědě. Ale to předbíhám. Ještě shrnutí ohledně ubytování. Ten, kdo je v hotelu, má na pokoji vlastní wc a koupelnu. Všechny pokoje v hotelu jsou již zrekonstruované. Ti, kdo jsou v bungalovech, mají wc a umyvadlo, ale sprchy jsou pro bungalovy společné. Počítejte s tím.

Informace ohledně jídla:

- Děti do 3 let, bez nároku na lůžko a stravu, mají pobyt zdarma, kdo chce pro takto malé děti jídlo, musí si připlatit jako za větší dítě.
- Stravu 5× denně, tedy snídaně, svačina, oběd, svačina a večeře, pitný režim i pro děti.
- Balíčky budou nejdříve na pondělí, kdo tak chce, nahlásí se v neděli ráno, resp. napíše se na seznam.
- Pro obědy i večeře si účastníci budou chodit k výdejnímu okénku.

Další informace:

- Pro úschovu kol, koloběžek atd. bude k dispozici velká prostorná místnost.
- Dětské postýlky nejsou k dispozici, co se týče židliček, těch bude k dispozici pět.
- K dispozici Vám poskytneme náš jeden bar, kde bude lednice, mikrovlnka i dostatečný prostor pro přípravu pokrmů pro miminka.
- Pejsci jsou zde samozřejmě vítáni. Poplatek za psa je 60 Kč/den. Majitele těchto čtyřnohých miláčků prosíme pouze o hlídání pejska, a pokud by měl být na pokoji bez dozoru, musí být v kleci.
- Sociální zařízení pro chatky a bungalovy je rozděleno na pánskou a dámskou část, která má vždy po čtyřech sprchových koutech. Jsou od sebe vzájemně odděleny a uzavřeny dveřmi sprchového koutu.
- Na pokojích nebudou ručníky k dispozici

Máte-li ještě nějaké dotazy, volejte nebo pište na mail. Ne SMS.
Na shledanou v Kletečné.

Tomáš Němec

Příměstský tábor

Prosba o spolupráci

Ve dnech 19. až 23. srpna proběhne v našem sboru Příměstský tábor pro děti školního věku. Už nyní máme kapacitu skoro plnou, zbývá posledních 5 volných míst. Dobrovolníků zajišťujících program i provoz už je také dost.

Ale máme na vás všechny velkou prosbu. Chtěli bychom vás poprosit o pomoc s potravinami hlavně na svačiny. Takže máte-li možnost přinést jakékoliv množství ovoce a zeleniny ze zahrádky, můžete-li napéct buchty, štrůdly, bublaninu apod. prosím, ozvěte se manželům Veselým, kteří mají na starost táborovou kuchyni. Předem všech ochotným zahradníkům a pekařům i pekařkám děkujeme.

Petra Veselá

Co dál s prostorem kavárny?

Je to na nás!

Nečekaně se nám uvolnil prostor v předním domě, kde dříve sídlila kavárna „Cesta domů“. Staršovstvo by sice mohlo za zavřenými dveřmi rozhodnout o pronájmu nějakému dalšímu subjektu, ale rádi bychom tentokrát dali prostor i všem, kdo jsou buď členy nebo častými hosty tohoto sboru, abyste přišli se svými nápady, jak tento krásný prostor využít. Občas se říká, že je to jakási výkladní skříň našeho sboru. Pojd'te se tedy zapojit do hledání toho, co v této výkladní skříni kolemjdoucí uvidí. S vašimi nápady se prosím obraťte na kohokoliv ze staršovstva. Předem vám za vaše zapojení děkujeme.

Za staršovstvo Petra Veselá

Maminky

Co bylo a bude, aneb hledáme pomocné ruce

„Hrozně rychle to uteče. Za chvíli budou velké...” Omílané klišé, které slyšíte ze všech stran o tom, jak čas s malými dětmi hrozně rychle letí. A on vážně letí. S překvapením jsem si při psaní tohoto článku uvědomila, že na maminky v Soukenické chodím už skoro tři roky, od září 2016. A vůbec bych neřekla, že je to tak dlouho. Různé věci se na našich setkáních za tu dobu proměnily, mnohé zůstávají stejné, přestože jsme se třeba o jejich změnu snažily.

Scházíme se pravidelně každé úterý dopoledne. A protože to většina z nás má do Soukenické daleko a s dětmi cesta trvá ještě dýl, abychom nestrávily víc času na cestě než spolu, nescházíme se jen na hodinu, ale často až do pozdního odpoledne. Z přístavku jsme se přestěhovaly do mládežnické klubovny, občas se setkáme i u někoho doma nebo na zahradě. Střídáme se ve vaření obědů a v přípravě programů – těch pro děti i pro maminky. S dětmi zpíváme a kreativně tvoříme a my se snažíme alespoň na chvíli ztišit a zamýšlet nad různými tématy s duchovní, rodičovskou nebo manželskou tematikou. A občas si program zpěstříme i narozeninovou oslavou s divadlem nebo karnevalem, piknikem v parku, společnou výpravou na hřiště.

Jsem vděčná, že setkávání maminek v Soukenické funguje. Že spolu můžeme trávit čas, budovat vztahy mezi sebou i mezi dětmi. Že můžeme sdílet radosti i starosti, které nám mateřství přináší. Zároveň bychom ale rády naše setkávání trochu někam posunuly, abychom měly možnost na nich samy víc duchovně čerpat. A to se nám zatím ne vždy daří. A s rostoucím počtem dětí je to stále náročnější. Od září k nim přibudou další nová miminka. Ale protože ten čas tak rychle letí, máme tam najednou i dost „velkých“ dětí. Které už se na chvíli obejdou bez maminek, zvládnou hrát jednoduché hry, malovat nebo něco tvořit. Hledáme tedy ochotné pomocné ruce – někoho, kdo by se rád na chvíli věnoval těm větším (cca tříletým) dětem, zatímco my bychom měli klidnější chvíli na program duchovní.

Nechceme být uzavřená skupina. Přemýšlíme, jak oslovit víc maminek, aby mezi nás přišly. Není to ale jednoduché, když každá z nás přijíždí z jiného konce Prahy nebo dokonce za Prahou a maminky v centru Prahy neznáme. Uvažujeme o pořádání nějakých akcí pro maminky s dětmi v prostorách klubu Samaří. Pokud víte o někom, kdo by se k nám od září rád přidal, určitě ho pozvěte. Také bychom rády víc propojovaly generace v našem sboru, čerpaly moudrost od starších a zkušenějších. Pokud byste měli chuť mezi nás někdy v úterý zavítat a sdílet s námi své životní zkušenosti nebo nás duchovně občerstvit, jste vítáni.

Hezké léto a těšíme se v září!

Za maminky Jana Šimová

Jablkoň pod fíkovým stromem

Na padesát lidí našlo cestu

V pátek 14. 6. proběhl na dvoře našeho sboru koncert kapely Jablkoň v rámci cyklu Pod fíkovým stromem. Muzikanti stáli doslova pod fíkovým stromem, a přestože bylo celý den horko, v průběhu koncertu se na chvíli zatáhlo a povíval mírný větřík. Jablkoň dokáže perfektně balancovat na hraně pláče a smíchu, posluchače vodí pestrým světem básnických obrazů a různých hudebních žánrů. Něžný a moravsky zpěvný hlas zpěvačky Marie skvěle kontrastuje s basem důstojně rozložitého Michala.

Jablkoně jsou rozverní, vtipní, vážní i tragičtí, ale nikdy neztrácejí nadhled a schopnost se sami sobě zasmát. Jejich tvorba je přímo inspirována biblickými příběhy a volně plyne jako dialog s Bohem. Různost písní pokryla množství nálad a životních období, myslím, že díky tomu se strefili do vkusu každému z posluchačů. Já osobně nejvíc miluji píseň Marie, kterou mi k nejen mé radosti zahráli. Koncert udělal radost všem členům našeho sboru, kteří si Jablkoň přišli poslechnout, ale byl i vhodným pozváním do našeho sboru pro lidi z okolí.

Ester Miffková

Slavili jsme narozeniny církve

Český a ruský mluvící sbor si vzájemně žehnaly

Dva sbory, které se scházejí v této budově, znovu spolu slavily Letnice. I tentokrát jsme asi všichni zažili povzbuzení a radost ze vzájemného obcenství. Jeden druhému jsme přáli Boží požehnání pro naši práci, vyslechli jsme kázání s tématem o ovoci Ducha svatého podle epištoly Galatským, 5. kapitoly. Bratr Toft hovořil bezchybnou češtinou a nevím jak vás, ale mě velmi oslovil. A také jsme zase společně zpívali. Pravda je, že v tomhle počtu se zpívá dobře a hezky to zní. Vybrali jsme jednu píseň českou, jednu ruskou a jednu „hebrejskou“ – kde textem bylo jediné slovo – alleluja. Ale i taková píseň může odvyprávět celý příběh.

Po shromáždění jsme se sešli ještě na kávu. Letos se mi zdálo, že jsme se o něco více družili než loni. Tak třeba příští rok uděláme další krok a promícháme se ještě intenzivněji. Je dobré vyhledávat příležitosti, kdy se můžeme takto potkávat, protože tehdy můžeme prožít mimořádnou jednotu v Kristu. Využijme toho.

Jana Matulíková

Mládež na bowlingu

Máme k sobě zas o něco blíže, a to dává smysl

Mládež našeho sboru je rozmanitá a každý od 15 do 26 let je jiný. Někteří se rádi sejdou na pravidelných čtvrtěčných setkáních, jiní se zúčastní společné akce. Další přijdou na bohoslužbu nebo se zapojí do sborové aktivity. Máme je všechny rádi, ať udělají cokoli. Pořád jsou naši...

Během školního roku jsme se scházeli k převážně duchovním setkáním ve čtvrtek. Na mládeži zpíváme, modlíme se jeden za druhého, čteme z Bible. Fungujeme spíše jako mládežnická skupinka. Druhý pátek v červnu jsme udělali výjimku. Chtěli jsme pozvat ty, co ve čtvrtek nechodí a ty, co by mezi nás mohli začít chodit v září, když by o to stáli. Hledali jsme nějakou lákavou formu. Tak jsme přišli na to, že bowling a pizza je dobrá kombinace. Když se to pak spojí s hraním deskových her hluboko do noci a s přespáním ve sboru, pak to vypadá, že by to mohla být parádní akce. Na této akci nám šlo především o vztahy a o to, něco zajímavého společně prožít. Myslím, že se to povedlo! Všech třináct účastníků si to velmi pochvalovalo. Máme k sobě zas o něco blíže, a to dává smysl. Modlím se, abychom i nadále nacházeli mezi sebou spojení v Pánu Ježíši Kristu.

Radek Novotný

A Rocha v Neveklově

Plná modlitebna nadšených školáků

Jsem nesmírně vděčný za to, že se před lety otevřela spolupráce se Základní školou Jana Kubelíka Neveklov. Na malém městě se dveře otevírají důvěrou. Tu jsem začal budovat hned od začátku a trpělivost přinesla růže. Programy, které jsme vytvořili pro základní školu, měly úspěch. Posledním programem byla environmentální výuka pro děti druhých až čtvrtých tříd. Program zajistili lektori organizace A Rocha, ředitel Pavel Světlík a asistentka Jana Ledečková. A Rocha je mezinárodní křesťanská ochránářská organizace ukazující na Boží lásku k celému stvoření. Jejím cílem je sdílet s druhými víru a přesvědčení o společné odpovědnosti za Boží stvoření. Neveklovské děti prokázaly, že o přírodě něco vědí, a překvapily tak i učitele A Rochy, kteří mají z jiných měst opačnou zkušenost. Lekce environmentální výuky byly pestré, vedené hravou formou a děti při nich moc dlouho neposeděly.

I tento program probíhal v naší modlitebně, stejně jako poslední dva programy v loňském roce (O medu a o včeličkách a Dědečku vyprávěj). Důvodem je, aby si děti v srdci modlitebny spojily s místem vzdělávání, setkávání a her. Všechny programy, které jsme vytvořili pro školu (i ty které se konaly v synagoze nebo přímo v ZŠ), měly úspěch. Mám zpětnou vazbu od dětí, učitelek i od paní ředitelky, že se programy moc líbily. Nedávno jsem se potkal s jednou

paní učitelkou, a ta se mě zeptala: „Kdypak zase pro děti něco pěkného připravíte?“ A jiná paní učitelka při odchodu z posledního programu prohlásila: „Bylo to úžasné, jako ostatně vždycky tady u vás.“ To jsou povzbuzující slova, ale zároveň si uvědomujeme, že jsme sami sobě nasadili laťku vysoko. Přemýšlíme nad dalšími programy na školní rok 2020. Věříme, že nás Pán povede dál. Děkujeme za podporu našeho mateřského sboru v Soukenické, bez které bychom to vše dělat nemohli.

Tomáš Trávníček

Zprávy z Bolky

Nejen informace o Kurzu Alfa ve Staré Boleslavi

Ve Staré Boleslavi se chýlí ke konci Kurz Alfa. Je to už asi sedmá Alfa, co pořádám. Prvenství má v tom, že nás je stejně jako na začátku s počtem okolo patnácti účastníků. Dvě třetiny jsme křesťané z pěti denominací. Ostatní jsou hledající. Musím říci, že mě bratři katolíci překvapili. Byli to hlavně oni, kdo se postaral o jídlo. Čímž vytvořili domácí atmosféru a dali najevo, že nám na Alfě všem moc záleží. Alfa je zadarmo a zadarmo na ní všichni spolupracujeme. Přijde mi to úžasné. Přesto, že jsou mnozí křesťané, slyšeli o křesťanských základech (spasení z milosti, život v Duchu atd.) poprvé. A byli překvapeni... Těším se na další spolupráci. Mluvíme o druhém běhu nebo Manželských večerech.

Ještě krátce přidám zprávičku o našem Sousedském koláči v parku. Setkání sousedů, kam jsme pozvali kolem sto dvaceti domácností. Přišlo přes dvacet lidí. Bylo to moc milé. Dosud jsme se scházeli jen na Štěpána k Vánočnímu přípitku. Koláče i lidé byli výborní. Tentokrát jsem tam měl moc milý rozhovor o Pánu Ježíši s jednou sousedkou, která se rozhodla být pěstunkou. Moc nás ten rozhovor oba potěšil a věřím, že jednou pozná, že „Radost Pánova je naší silou“. Taková setkání pomáhají dobré atmosféře mezi lidmi. Těší mě, že jako křesťané tomu můžeme pomoci.

Radek Novotný

Šlusfest 2019

Další konec sezóny pěveckého sboru

Pěvecký sbor se již tradičně (potřetí za sebou!) sešel na konci školního roku ve středu 26. června 2019 na schodech před modlitebnou u fíkového stromu. Zpěváci během tří sezón vytvořili blízké společenství, ale nikoli uzavřený spolek. Jednak rádi sloužíme druhým, především v našem shromáždění, ale i v Domech s pečovatelskou službou, ve vězeních, na náměstí nebo v katolickém kostele. A zadruhé, srdečně mezi sebe zveme další nadšené pěvce a pěvkyně. Šlusfest s grilováním je jen takovou pěknou tečkou po sezóně, za níž bude následovat další, jak dá Pán.

Jana a Bronislav Matulíkoví

NAROZENINY

Bartoš Pavel	2. 7.
Bauerová Ivanka	2. 7.
Liguš Ján	2. 7.
Skalická Eva	3. 7.
Plichtová Květuše	4. 7.
Šíma Petr	5. 7.
Mikulecký Blahoslav	9. 7.
Davidenko Jiří	11. 7.
Holan Marek	12. 7.
Bíbová Anna	13. 7.
Jiroušek Milan	14. 7.
Beranová Ludmila	20. 7.
Pavlíčková Veronika	21. 7.
Čermáková Magdaléna	22. 7.
Vovsová Rut	22. 7.
Sedláček Jakub	24. 7.
Meierová Jana	27. 7.
Kraus Adam Daniel	28. 7.
Žďánská Ludmila	29. 7.
Luke Veronika	29. 7.
Beran Lukáš	31. 7.
Šímová Jiřina	31. 7.
Boučková Alice	2. 8.
Beranová Pavla	4. 8.
Fritschová Jolana	5. 8.
Tezner Josef	6. 8.
Broukalová Květoslava	7. 8.
Luke Matěj	10. 8.
Najbrt Vladislav	10. 8.
Pavlíčková Adéla	11. 8.
Kubová Marta	13. 8.
Kejř Pavel	14. 8.
Verner Kryštof	15. 8.
Wagnerová Marie	15. 8.

Ze staršovstva

Noc kostelů – bratr Trávníček seznámil staršovstvo s průběhem Noci kostelů v Neveklově, účast byla vysoká, lidí nepočítaně. Akce se povedla, byla zúčastněnými vysoce hodnocena. Účast v Soukenické byla asi 150 osob, byla příležitost představit naši církev a sbor návštěvníkům. Divadlo pro děti se podařilo. Opět se potvrdilo, že otevřený dvůr s občerstvením a vítáním hostů velmi přispívá ke komunikaci s návštěvníky.

Příprava ke křtu Karolíny Novotné – na základě rozhovoru s kazatelem Matulíkem a jejího vyznání víry se bude Karolína Novotná od září připravovat na křest. Přípravu povede Jana Matulíková.

Prostory kavárny – staršovstvo diskutovalo zatím všechny dostupné varianty, jak využít prostory po kavárně Cesta domů. Ať už zajistit trvalý provoz vlastními silami, přenést a rozvinout aktivity sboru do „kavárny“, nebo využít „servisní organizace“ (např. Tichý svět) a po domluvě s ní v kavárně realizovat své programy, nebo zajistit částečný provoz „kavárny“ ve vlastní režii ad hoc podle potřeby a připravovaných programů, a tak se přiblížit více k lidem. Staršovstvo v té věci chce rozhodnout v září.

Kancelář ET Kostnické jiskry – staršovstvo souhlasí s pronájmem prostor malé kanceláře v Přístavku. Pronájem byl schválen na dobu neurčitou (možnost tříměsíční výpovědní lhůty).

Neveklov – v Neveklově se schází každý čtvrtek děti na modelářský kroužek pod vedením Tomáše Trávníčka. Na konci června se bude konat dvoudenní výlet dětí s přespaním v přírodě.

Kralupy – pokračuje příprava na manželské večery, byl vytvořen organizační tým. Manželé Turkovi požádali o členství v Církvi bratrské a spolu s tím do našeho sboru. Staršovstvo radostně souhlasí, kazatel Novotný povede přípravu. Kazatel Radek Novotný vystoupil na akci Milionu chviliek pro demokracii v Kralupech nad Vltavou 11. 6. 2019.

Otevřený dvůr / kapela Jablkoň – průběžně přišlo mnoho lidí z okolí, dvůr sice nebyl plný, ale atmosféra byla krásná, i když komorní, ozvučení bylo vnímáno různě, postupem večera se vylepšilo, celkem přibližně padesát lidí

Večer modliteb a chval – účast asi patnácti dospělých a deseti dětí, účastníci hodnotili velmi kladně, je na organizátorech, kdy a jak bude pokračování.

Zažít město jinak – zvažuje se pozvání kapely Shirim Ashirim, divadelní skeče pro děti, bližší spolupráce s organizátory z Petrské čtvrti

Konference v Soukenické – staršovstvo souhlasí s uspořádáním Konference pro rodiny (připravuje OMAR a DO) v sobotu 19. 10. 2019 a s uspořádáním Teologického fóra (připravuje ČEA) ve dnech 11. až 13. 2. 2020. Stejně tak schválilo pronájem sborových prostor pro uspořádání pravidelné konference Dětské misie v sobotu 2. 11. 2019.

Ukončení členství ve sboru – sestra Sára Košťáková po rozhovoru s kazatelem Matulíkem písemně požádala o ukončení členství ve sboru. Staršovstvo souhlasí, její členství je ukončeno k 30. 6. 2019.

Hospodářské úkoly – probíhá postupně předávání účetnictví sestře Ivě Němečkové, nové účetní našeho sboru.

Letní uzavření galerie – od neděle 30. 6. bude v době konání bohoslužby uzavřená galerie.

Příští staršovstvo – v sobotu 7. 9. 2019 v Praze, bude to zároveň i koncepční jednání staršovstva.

NAROZENINY

Hlavničková Bohuslava	16. 8.
Beran Daniel	19. 8.
Čech Jiří	19. 8.
Malásek Filip	19. 8.
Košťálová Martina	21. 8.
Sedláček Adam	21. 8.
Němcová Petruše	22. 8.
Toušek Daniel ml.	22. 8.
Toušek David	22. 8.
Novotný Radislav	24. 8.
Bartoš Petr	25. 8.
Fialová Rut	25. 8.
Molnár Martin	26. 8.
Němec Jan	26. 8.
Sedláčková Daniela	26. 8.
Pavlíček Martin	29. 8.

staršovstvo

Mimořádná shromáždění

Letní bohoslužby na dvoře – můžeme se těšit na dvě letní bohoslužby pod širým nebem. Nebude-li pršet, opět se shromáždíme před 10. hodinou na našem dvoře pod fíkovým stromem. Červencová open air bohoslužba je naplánována na 21. 7. a srpnová na 18. 8. 2019. Těšíme se!

Letní biblické hodiny – letos se opět budeme v letních měsících scházet na biblických hodinách spolu s žižkovskými bratry a sestrami. Poprvé se k nám přidá ještě stále nový žižkovský kazatel Petr Jareš. Jeho službu pak doplníme my ze Soukenické. Téma není dáno, takže každý sloužící si vybere podle svého biblický oddíl, který vyloží, a pak o něm budeme diskutovat. Tentokrát se v červenci i v srpnu budeme scházet jen u nás v Soukenické, protože v žižkovské modlitebně probíhají stavební úpravy.

Úterý 2. 7. Radislav Novotný
Úterý 9. 7. Petr Jareš
Úterý 16. 7. Petr Jareš
Úterý 23. 7. Bronislav Matulík
Úterý 30. 7. Tomáš Trávníček

Úterý 6. 8. Petr Jareš
Úterý 13. 8. Petr Jareš
Úterý 20. 8. Bronislav Matulík
Úterý 27. 8. Robert Kunft

Pravidelná setkání v našem sboru o prázdninách

Neděle	10.00	Nedělní bohoslužba našeho sboru
Úterý	18.30	Setkání nad biblí

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXIX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>